

ogfaa faaer man en urigtig Balance paa Finantsloven. Det er imidlertid et af det samme Slags Forslag, om hvilket jeg tidligere har anført, at, naar Finantsudvalget alligevel fastholder det, saa anseer jeg det for unyttigt videre at opholde mig derved. Jeg finder ikke Noget at erindre mod det Forslag, som fra Udvalgets Side er gjort med Hensyn til Nedsættelse af Understøttelserne fra det forhenværende Raadesscretariat, da det kun er en Beregningsgag; det kan gjerne være, at den Forudsætning, at der vil udfordres 4,000 Rigsbankdaler mindre næste Aar, kan slaae til; men det Mødsatte kan ogsaa være Tilfældet. I ethvert Tilfælde ville de Regler, som i en Række af Aar have været fulgte, blive anvendte, og deraf kan der ikke afviges, enten Beløbet slaaer til eller ikke; det er jo heller ikke Finantsudvalgets Mening i den Henseende at foreslaae nogen Forandring. Med Hensyn til den Bemærkning, som er fremsat om, at man, ved at gennemgaae de nu gjældende Pensioner, skulde have bemærket flere formeentlige Uregelmæssigheder, saa kan jeg dertil ikke sige videre, end at det er umuligt at modsiges det, saalænge det ikke er oplyst, hvori disse Uregelmæssigheder bestaae; at de imidlertid ikke kunne være af synderlig Betydning, derfor søger jeg et Bevis i Bestaffenheden af de Udsættelser, som af Statsrevisionen ere gjorte ved det Finantsregnskab, der fulgte umiddelbart efter den nye Pensionsløvs Emanation. Derimod kan det gjerne være, at der fra Finantsudvalgets Side kan have en anden Mening om visse Sager end Finantsministerens, hvilket navnlig kan være Tilfældet med Hensyn til det specielle Tilfælde angaaende Ansættelse af en Militairs Pension; jeg haaber imidlertid, at det skal vise sig ved Dommen i denne Sag, at Finantsministerens Anskuelse herom har været den rette, ligesom den i sin Tid viste sig for Høiesteret at være den rigtige, hvad Spørgsmaalet om Beregningen af Oppasserpengene angik. Jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af den Bemærkning, der er fremsat af Udvalget, at der skulde følges et betydeligt kostbarere Pensionssystem i Hertugdømmerne end i Kongeriget, og heller ikke, at der i Hertugdømmerne skulde findes

flere Personer opførte, hvis Berettigelse ikke synes stemmende med tidligere gjældende Regler.

G. Winther: Den ærede Finantsminister endte sit Foredrag med, at han ikke kunde indrømme, at der fulgtes et kostbarere Pensionssystem i Hertugdømmerne end her. Det er i Finantsudvalgets Betænkning anført, at han har oplyst, at han i visse Tilfælde søger at raade Bod paa de bestaaende Ulemper ved, at der følges andre Regler der end her. Med Hensyn hertil blev der gjort en Bemærkning fra Rigsdagsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds (Bohr) ved det Budget, som var forelagt til Behandling i October forrige Aar, og det blev af ham udtalt, at der laa Spiren til en Prægravation for Kongeriget i de forskjellige Pensionsmåader, der fulgtes i Hertugdømmerne og i Kongeriget; da var det ingenlunde Ministerens Mening at benegte, at der jo muligen kunde være en saadan Spire til Prægravation; han oplyste, at der vel ikke var nogen virkelig Pensionsslov for Hertugdømmet, ligesaa lidt som det var Tilfældet her i den Pensionsløvs Emanation, men at der dog fulgtes visse Regler, og at det navnlig var de samme, som vare bekræftede her ved Grundloven, før end Pensionsløven udkom, altsaa i det Væsentlige de saakaldte ældre Regler, som i sin Tid ogsaa gjaldt her. Men nu er det jo bekendt nok, at disse ældre Regler paaførte Landet en større Pensionssbyrde end den nuværende Pensionsløvs Regler, og, naar altsaa de Regler, der før gjaldt her, endnu gjælde i Hertugdømmerne, saa er det jo aabenbart, at der er en kostbarere Pensioneringsmaade i Hertugdømmerne end her. Ved samme Leilighed yttrede netop den ærede Finantsminister det, som er udtalt af Udvalget i dets Betænkning, og jeg kan gjerne oplæse de saa Lister, hvis den ærede Formand tillader det; thi saa troer jeg, at den ærede Finantsminister selv vil indrømme, at det ikke er nogen feilagtig Opfattelse af hans Ord fra Udvalgets Side. Den ærede Finantsminister sagde nemlig i sjerde Sessions sjettede Møde i 1852; det findes i Folkethingstidendens Spalte 195: „Der kan tænkes enkelte Tilfælde, hvor hine Regler afvige fra de i Kongeriget gjældende, og hvor dog